21 Ocak 1976
Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

Cilt-11/Sayı-172/Fiyatı 300 Kuruş

Pembe Panter'in en güzel maceraları

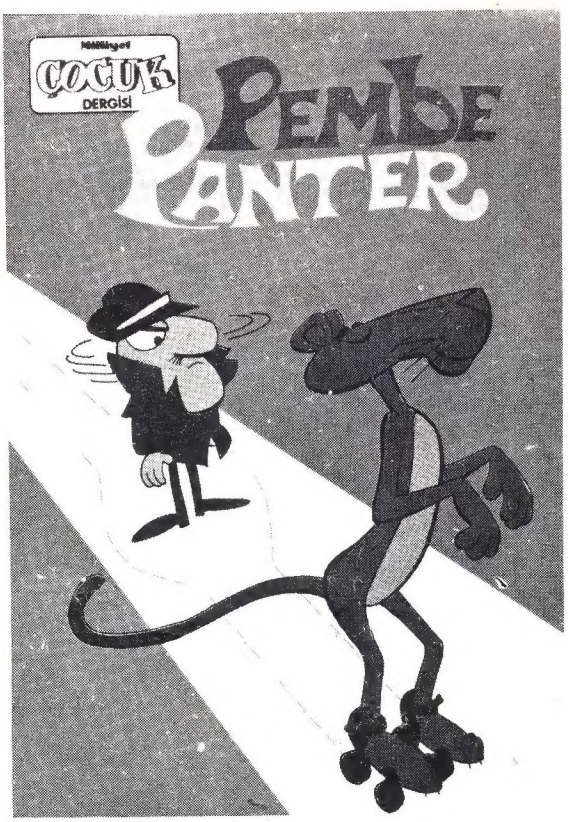

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

PEMBE PANTER CİLTİ ÇIKTI

Renkli - ofset baskı - 120 sayfa

FİYATI 10 LIRA GENEL DAĞITIM: Milliyet Dağıtım

Türk Ocağı Cad. Basın Sarayı Kat. I Cağaloğlu-İstanbul

Milliyet ÇOCUK dergisi Sahibi / Milliyet Gazetecilik A. Ş. adına: ERCÜMENT KARACAN
Genel Yayın ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü/ ABDİ İPEKÇİ
Genel Müdür/NURETTİN DEMİRKOL ● Yönetmen/CEMAL HOŞGÖR

Adres: Nuruosmaniye Caddesi. 65/67 Cağaloğlu - İstanbul
Telefon: 22 44 10 Dizgi - Baskı: Milliyet Ofset Tesisleri

ABONE: Yıllık 150 TL. (Uçak postası 173 TL.) Altı aylık 75 TL. (Uçak postası 86.50 TL.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. İLAN FİYATLARI: Arka kapak ve tam sayfa renkli 3.000 TL.

çok seveceksiniz...

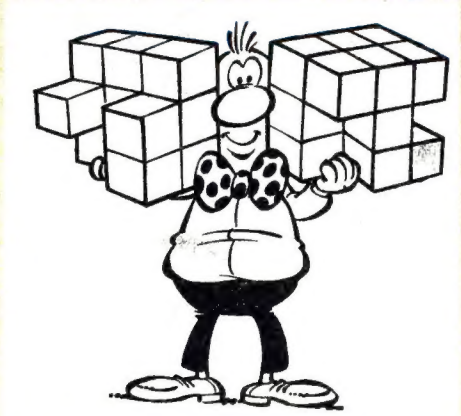

Size, sizin için yepyeni bir dergi hazırlıyoruz. İçi en güzel resimli romanlarla, ilginç genel kültür konularıyla dolup taşan bir dergi. çok seveceksiniz, inanın bize...

ve armağanlar...

yeniliklerle dolu derginizde yeni yarışmalar ... yeni armağanlar bulacaksınız. Yooo, şimdiden çok şaşırmayın. Yeni derginizi alınca şaşıracak , heyecanlanacaksınız...

ya yarışmalar ...

Şeeeey... size bir sorumuz var. iyi uçurtma yapar mısınız? ya uçak ... güzel resim? biliyoruz, siz şiirde yazıyorsunuz. oooh, az daha unutuyorduk, olimpiyata katılmaya herhalde sevinirsiniz! ayrıca gelecek hafta size yeni haberler vereceğiz.

174 sayılı MİLLİYET ÇOCUK DERGİNİZİ gazetecinize bugünden ısmarlayın. arkadaşlarınıza da söyleyin, onlar da ısmarlasınlar istesinler birer Milliyet ÇOCUK dergisi ...

DANN DANN
KAYGISIZLAR 3
BROOMM!..
BRRANG
EVET, O İŞİNİ BİLİR/.. ARTIK GİDELİM... PATRON SABIRSIZLANMAYA BAŞLAMIŞTIR BİLE/..
"KÜÇÜK PUSİ'YE GÜVENEBİLİRİZ...
Hİ, Hİ/.. HO, HO/.. GİDİP BAKALIM, İŞLERİ TAMAM MI?
1581
HAYDAAA!.. NEREYE GİTTİLER? YOKSA ARABADAN MI FIRLADILAR?..
10

BAK HELE!.. BEN BUNU TANIYORUM.. ARTIK SONUN GELDI ARKADAS...
AMA NICIN? CIMENLERE BASMANIN YASAK OLDUĞUNU BILMIYORDUM KI!.
TAM KÜÇÜK PUSI ATES ETMEK ÜZEREYDI KI...
GÜMM
1581
KING-KONG DEDIĞIN BU MUYDU? KÜÇÜK ÇETIN CEVIZLERE NE YAPTIĞIMI GÖRDÜN DEĞIL MI? SIMDI KAÇALIM.. BENZIN DEPOSU INFILAK EDEBILIR...
EVET AMA...
KÜÜÜÜÜT!
YÖN... YÖNTEMIN ONU PEK ETKILEMEDI...
HAAA?..
YENIDEN DÜSECEĞIME GÖRE, AYAĞA KALKMANIN BIR GEREĞI YOK...

BU OLAYDAN SONRA POLİS VAN TAGEN'İN EVİNİ BASMIŞ SANAYİCİYİ VE SUÇ ORTAKLARINI TUTUKLAMIŞTI.. EV ARANIRKEN BULUNAN TUTUKLULAR DA SERBEST BIRAKILMIŞLARDIR...

VE ERTESİ GÜN...

SİMDİ HERŞEYİ BİLİYORUZ.. FAIRFAX ELİNDEKİ BAZI BELGELERLE VAN TAGEN'E SANTAJ YAPIYORDU.. BU BELGELERDE SANAYİCİNİN FABRİKALARINDAN BİRİNİN ARTIKLARININ YOL AÇTIĞI BİR KIYI KİRLENMESİ SONUCU ON KADAR YERLİNİN ÖLÜMÜNÜ ÖRT BAS ETMEK İÇİN ADA HÜKÜMETİNE PARA YEDİRDİĞİNİN İSPATI VARDI...

VAN TAGEN BİR SÜRE ÖNCE FAIRFAX'IN BİR KIZI OLDUĞUNU ÖĞRENDİ VE ONU KAÇIRDI... BU SURETLE FAIRFAX'IN ELİNDEKİ BELGELERİ ELE GEÇİREBİLECEĞİNİ VE ONU KENDİ İNSAFSIZ YÖNTEMİYLE CEZALANDIRABİLECEKTİ!.

BU MACERANIN SONU

TEKRAR TEŞEKKÜR EDERİM... EPEYCE HAFİFLEDİM...
ANLAŞTIK DEĞİL Mİ? BURADA OLANLARI HİÇ KİMSEYE ANLATMAYACAKSINIZ...

TABİİ!.. HİÇ BİRİ ANLAMAYACAKTIR. ZATEN HER ŞEYİ BIRAKIP ŞEHRİ TERKEDECEĞİM!..

NASIL, YÖNTEMİMİN NE KADAR MÜKEMMEL OLDUĞUNA ŞAHİT OLDUNUZ DEĞİL Mİ?..
EVET, HER ZAMAN SÖYLEDİM... SİZ BİR DELİSİNİZ...

SİZ DÜZELEMEZSİNİZ.. ARTIK JOE'NUN SİZİNLE İLGİLENMESİNİN ZAMANI GELDİ...

TAMAM PROFESÖR!.. BEN ONUNLA İLGİLENİRİM.. BEN ONUNLA İLGİLENİRİM...

BURADA DEĞİL!.. GÜRÜLTÜ İSTEMİYORUM... GERİ DÖNÜNCE YAPARSIN...

YÖNTEMLERİNİZ İYİ, HOŞ AMA HEYECAN EKSİK PROFESÖR!..
ŞİMDİ GÜRÜLTÜ ETMEDEN GANİMETİ BURAYA GETİRİN...

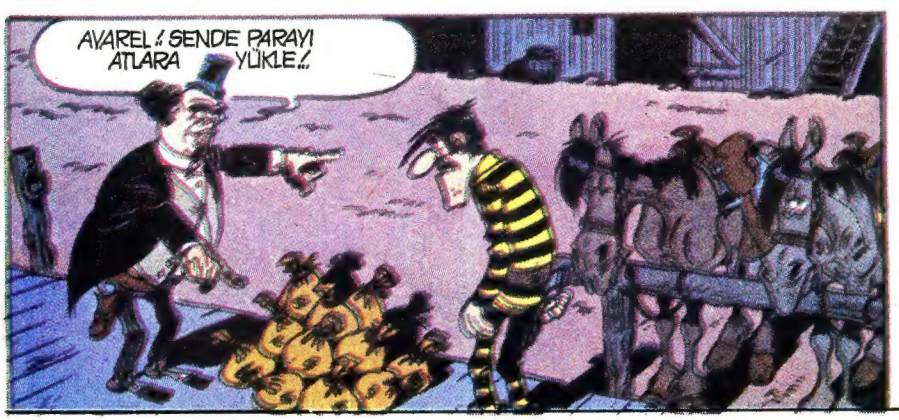
AVAREL!.. SEN DE PARAYI ATLARA YÜKLE!..

BİRAZ İŞE YARAYIN RED KİD... ONA YARDIM EDİN...

ARTIK HIRSIZLIK ETMEYECEĞİNİ SÖYLEMİŞTİN...
BİR ŞEY ÇALMADIM Kİ!..
BU PARA SANA AİT DEĞİL!.. ÇALINMIŞ PARA BU...
IGH!
NE HOMURDANIYORSUN BE? ACELE ETSENE...
PEKİ ÇABUK OLALIM!.. ŞU ÇALINMIŞ PARA TORBASINI AL...
BİR ÇALINMIŞ PARA TORBASI DAHA...
İŞTE, YİNE BİR TORBA ÇALINMIŞ PARA...
KENDİNE GEL AVAREL!..
HAYIR!.. YAPAMAYACAĞIM... KENDİMDEN İĞRENİYORUM...
HAYDİ, HAYDİ!.. HEPİNİZ ONA YARDIM EDİN.. ÇOKTAN GİTMİŞ OLMALIYDIK!..
TAMAM PROFESÖR.. KAÇABİLİRİZ!..
BİR DAKİKA!.. KÖPEK!.. KÖPEK NEREDE?
RİN TİN TİN Mİ?.. NE ÖNEMİ VAR?
HAYIR, HAYIR!.. HİÇ BİR İZ BIRAKMAMALIYIZ...
MÜDÜRÜN EVİNDEYKEN YANIMIZDAYDI!..
İŞTE, GELİYOR!..

BAK!.. RİN TİN TİN DE BİR BUT ÇALMIŞ!.. ETRAFINDA HEP HIRSIZLAR VAR!.. SEN DE BİR HIRSIZSIN...
HAYIR!.. BEN ARTIK HIRSIZ DEĞİLİM...
SU PATIRDIYI KEŞECEK MİSİNİZ?
ARTIK HIRSIZ OLMAK İSTEMİYORLUM...
AVAREL!.. KAPA ÇENENİ!..
HEPİNİZ SUSUN!.. BEN BU SERSEMİ SUSTURMASINI BİLİRİM...
NEE?.. BENİM İÇİN BİR BABADAN FARKSIZ OLAN BU ŞEYE KÖTÜLÜK MÜ YAPMAK İSTİYORLAR?
AAYYYY!
GIRRRRRRRR!..
GRRRRRR...
SİPER ALIN!..
SU KARŞIDAKİ AMBARA MI SAKLANALIM?
İYİLEŞTİRMEYİ BAŞARABİLDİĞİNİZ TEK DALTON KAYBETMENİZE SEBEP OLDU... HAYDUTLUK MESLEĞİNİZİN SONU GELDİ PROFESÖR!..

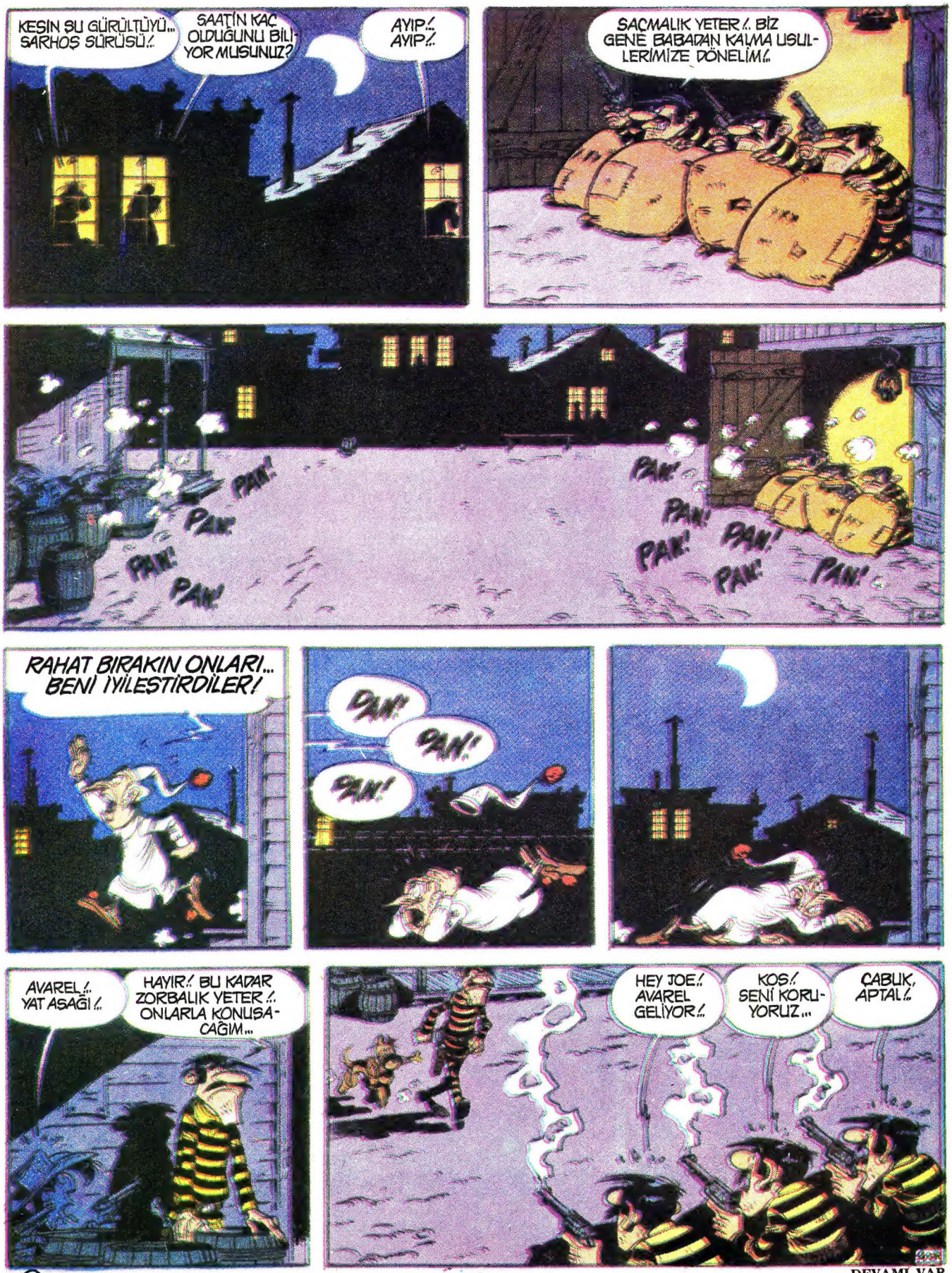
KESİN SU GÜRÜLTÜYÜ... SARHOŞ SÜRÜSÜ!.
SAATİN KAÇ OLDUĞUNU BİLİYOR MUSUNUZ?
AYIP!. AYIP!.
SAÇMALIK YETER!. BİZ GENE BABADAN KALMA USULLERİMİZE DÖNELİM!..
PAN! PAN! PAN! PAN! PAN! PAN! PAN! PAN! PAN! PAN!
RAHAT BIRAKIN ONLARI... BENİ İYİLEŞTİRDİLER!
PAN! PAN! PAN!
AVAREL!.. YAT AŞAĞI!..
HAYIR!. BU KADAR ZORBALIK YETER!.. ONLARLA KONUŞACAĞIM...
HEY JOE!. AVAREL GELİYOR!.
KOŞ!. SENİ KORUYORUZ...
ÇABUK, APTAL!..

DEVAMI VAR

Kim korkutuyor bu kuşları?

Dünya göklerinde ilk kez uçaklar dolaşmaya başladığında, zavallı vahşi kuşlar bu uçmasını çok iyi beceren yeni canavarlardan fena halde korkmuşlardı.

Yaklaşmakta olan makinenin uzaktan görünüşü, en küçük sesi bile her türden kuşun ödünü koparıyordu, bazıları ise, örneğin kartal, şahin gibi daha yırtıcı olanları zavallı çerden çöpten ilk uçaklara, yarıyarıya açıkta uçan ilk pilotlara tehlikeli saldırılar düzenliyorlardı !

Oysa şimdi, uçuş yarım yüzyılını doldurduğu sırada, kuşlar en gürültülü jetlere bile pek aldırmaz oldular Ancak dünyanın çok uzak bölgelerinde, uçakların pek az görüldüğü yörelerde, korkulu kaçışmalar ya da öfkeli saldırıların benzerleri tekrarlanıyor

Ancak, kuşlar jetlere bile gösterdikleri umursamazlığı ne yazık ki modern helikopterlere gösteremiyorlar Tıpkı 50 yıl önce atalarının ilk uçaklardan korktuğu gibi onlar da helikopterlerden korkuyorlar

Ama niçin korkuyorlar ? Bu soruya teoride kalan bir sürü karşılık verilebiliyor Ancak gerçek nedenler pek bilinmiyor Akla en yakın gelen düşünce şu: Normal bir uçak burun kısmında az bir hava karışıklığı yaratıyor , buna karşılık kuyruk kısmında bu karışıklık çok aşırı. Oysa, düşük bir hızla giden helikopter gerek kuyruk kısmında çok küçük bir karışıklar yapıyor

Ama havalanırken olsun, ileri doğru uçarken olsun, hemen alt kısmında, büyük bir çerçeve içersinde korkunç bir çalkantılı hava yaratıyor Buna 'tepedeninme' deniyor ve kuşların panik nedeni olarak gösteriliyor Helikopterin hemen altında havada uçmakta olan her şey, bir uçak türü, bir uçurtma ya da bir kuş olsun, uçmak için çok zorlanıyor.

Bu güçlü tepedeninme, en iri, en güçlü bir kuşu bile uçarken yolundan çevirip yere çakacak , ona taklalar attıracak kadar etkin oluyor Eğer yaratık kendini saran o büyük korkuyla canını dişine takıp kaçmaya çalışsa bile, kanatlarına yüklediği çaba boşuna oluyor ve bu durum çok kez pilotlar tarafından anlatılan, birden hızın kesilip düşmek üzere olunan o ana benziyor

Bir uçak şirketinin deneme pilotu olan 'Sıska' Sear konuyu şöyle derinleştiriyor :"Sycamore helikopteriyle uçan bir arkadaşımın anlattığına göre, helikopter uçarken, yerden havalanan kuşlar tıpkı saatin kollarının izlediği yönde uçuşa geçiyorlarmış. Oysa helikopter Whirlwind olursa, yerden havalanan kuşlar saat kollarının aksi yönünde uçuyorlarmış yani helikopter pervanesinin dönüş yönünde. "

Ama kuşlar, daha helikopterin tepedeninme havaalanına girmeden önce, helikopteri uzaktan gördüklerinde paniğe kapılıyorlar. Bunun nedeni nedir? Acaba daha önce o korkunç hava kargaşalığına yakalanmalarını mı anımsayıp korkuyorlar ?

Bu olasılık de pek taraftar bulamıyor, çünkü kuşların bellekleri son derece zayıftır. Üstelik de uçmasını pek becereme-yen kümes hayvanları, vahşi, kanatlarını çok iyi kullanan yeğenleri kuşlardan daha beter korkuyorlar bir helikopter gördüklerinde. Deneme pilotu 'Sıska' Sear bu konuda da şöyle diyor :

"Çalıştığım havaalanının yakınında bir tavuk-civciv çiftliği vardı. Alan her zaman çalışır durumdaydı. Yine de çiftlik sa-

hibinden sık sık yakınma dolu mektuplar alırdık: Civcivler kor kularından kendilerini tel çitlere çarpmaktan sürekli ölüm derecesinde yaralanıyorlarmış!"

KARTAL BENZERİ BİÇİM

Acaba işleri böylesine karıştıran şey, günümüz helikopterlerinin biçimi, uzaktan görüntülerinin yarattığı etki midir? Bir dereceye kadar bütün kuşlar, gökyüzündeki yabancı, tuhaf biçimlerden sakınırlar, dikkatle onu gözlerler. Hele bu yabancı nesne, yırtıcı bir kuş biçiminde olursa!! Kısa bir boyun, geniş kanatlar, uzun kuyruklar ve herzaman boynu ilerde öne atılan bir biçim!

Bu durumda bir helikopter kabaca ana çizgileri bakımından bir şahinin, bir atmacanın, bir doğanın korkutucu görüntüsüne sahiptir. Ve tüm diğer kuşlar da içgüdüsel olarak bu yırtıcı kuşlara tepki gösterirler.

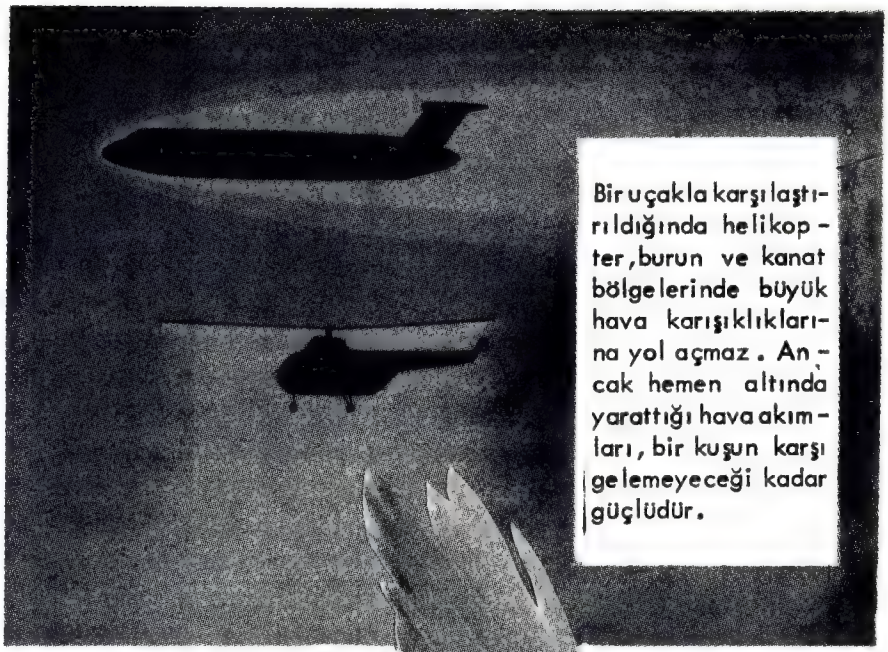

Bir uçakla karşılaştırıldığında helikopter, burun ve kanat bölgelerinde büyük hava karışıklıklarına yol açmaz. Ancak hemen altında yarattığı hava akımları, bir kuşun karşı gelemeyeceği kadar güçlüdür.

Unutmayın

Milliyet Çocuk Dergisi 4 Şubat çarşamba günü yeniliklerle çıkacak...

ROBİNSON KRUZO

Yazan: *Daniel DEFOE*

GEMİ ENKAZINDAN

Şimdi deniz durgundu, akıntıdan çok korkmakla birlikte enkaza gitme tehlikesini göze aldım.

Yapılışı ile bir Ispanyol gemisiydi bu. İki kayanın arasına sıkışmıştı ve bütün kıç tarafı parçalanmıştı. Direkleri kısaca kırılmışlardı. Fakat cıvadıra ile prova sağlama benziyorlardı.

Ona yaklaşınca, üzerinde bir köpek belirdi. Beni görünce kesik kesik acı acı havlayıp uludu. Ben onu çağırır çağırmaz, bana gelmek için denize atladı, ben de onu kayığa aldım. Ekmeğimden ona hamur yaptım. Bir aç kurt gibi yedi.

Sonra zavallı hayvana biraz su verdim, eğer onu bıraksaydım çatlayıncaya dek içerdi.

Biraz barut, bir ateş küreği ve maşası, iki küçük pirinç tencere ve bir ızgara aldım. Bu yükle ve köpekle geri döndüm.

YENİDEN YAMYAMLAR

Bundan aşağı yukarı bir yıl sonra, bir sabah erkenerken, sayısı ondan az olmayan kayığın birlikte adanın benim yanımdaki kısmında kıyıya çekilmiş olduğunu görerek hayret ettim. Tepeme tırmandım. Dürbünümle otuz kadar vahşi gördüm. Ateş yakmışlar ve yemek hazırlamışlardı. Onun ne olduğunu biliyordum.

Ben onlara bakarken, iki sefil kişinin kayıklardan çekilerek sürüklendiğini gördüm. Birisi hemen düştü, vurularak bayıltılmış olmalıydı. Öbür kurban, kendi kendine ayakta bırakılmıştı.

Tam o anda bu zavallı kişi onlardan ayrıldı ve inanılmaz bir çabuklukla kumsal boyunca benim bulunduğum yana doğru koşmaya başladı. Vahşilerden üçü peşine düştü, fakat o arayı açıyordu.

"Yarım saat dayanırsa, onlardan hayli uzaklaşmış olur" diye düşündüm.

BİR VAHŞİYİ KURTARIYORUM

Ona yüksek sesle daha çabuk koşması için bağırdım. O geri baktı. Önce belki benden, onlardan korktuğundan daha çok korktu. Fakat ona elimle arkama geçmesini işaret ettim ve bu arada kovalayan iki kişiye doğru ağır ağır ilerledim. Sonra birden atılıp birini, tüfeğimin dipçiği ile vurarak yere yıktım. Kalanların duymasını istemediğimden, ateş etmedim.

Beriki düşünce, öbür kovalayan korkmuş gibi durdu. Ben de hızla ona doğru ilerledim. Fakat yaklaşınca, bir yayı olduğunu, bana ok atmaya hazırlandığını gördüm. Böylece hemen ateş etmek zorunda kaldım ve bir kurşunla onu öldürdüm.

Kaçan, fakat şimdi durmuş olan zavallı vahşi, tüfeğimin gürültüsünden o denli korkmuştu ki, öylece kala kaldı. Ona yeniden seslendim ve ileri doğru gelmesini işaret ettim bana iyice yaklaşınca, yine diz çöktü, toprağı öptü ve başını yere yatırdı. Sonra ayağımı başının üzerine koydu.

KURTARIŞTAN SONRA

Onu kaldırdım, elimden geldiği kadar iyi davranarak cesaretlendirdim. Fakat henüz yapılacak daha çok şey vardı. Çünkü bayıltmış olduğum vahşi kendine gelmeye başlamıştı.

Bunu gören benim vahşi, bana birkaç söz söyledi. Onları anlayamadım. Yine de bunları duymaktan hoşlandım; çünkü aşağı yukarı yirmi beş yıl içinde, kendi sesimden başka, bunlar, duymuş olduğum ilk insan sesiydi.

Bayılmış olan vahşi şimdi kalkmıştı. Bunun üzerine öbür tüfeği ona çevirdim. Benim vahşi ise kılıcımı ona ödünç vermem için bir işaret yaptı. Çok geçmeden onu ele geçirip koştu ve bir vuruşta düşmanının kafasını uçurdu. Sonra bir zafer belirtisi olarak bana gülümsedi, kılıcımı geri getirdi ve onu başı ile birlikte önüme yatırdı. Ondan sonra, onu mağarama getirdim

Lütfen sayfayı çeviriniz

CUMA ADLI ADAM

O yakışıklı, düzgün ve sağlam bacaklarıyla uzun boylu idi; Önce ona adının Cuma olabileceğini anlattım, bu onun hayatını kurtardığım gündü.

Ona biraz süt verdim ve içmeden önce ekmeğimi içine batırışımı gösterdim. O da ekmeğini içine batırdı ve çok iyi olduğunu işaret etti. Bütün o gece, onunla orada oturdum.

Sabahleyin yola koyulduk. İki adamı gömdüğümüz yerden geçerken, Cuma bana onları çıkarabileceğimizi ve yiyebileceğimizi işaret etti.

Şölen yerine vardığımızda bütün kanım tepeme çıktı. Orası insan kemikleriyle kaplıydı ve yer kana bulanmıştı. Ortalıkta yarı yenmiş et parçaları vardı. Cuma'ya bütün kalıntıları toplamasını ve bir yığın haline getirmesini söyledim. Sonra bir ateş yaktım ve hepsini kül ettim.

CUMA'YI EVE GETİRİYORUM

Herşey yanınca eve geldik ve adamım Cuma için çalışmaya koyuldum. Önce ona gemi enkazında bulduğum bir keten pantalon verdim. Sonra ona keçi derisinden bir ceket yaptım. Kendisini hemen hemen efendisi gibi giyinmiş görmekten çok memnun oldu. Bu şeyler içinde önce acemice davrandığı doğrudur. Fakat onları kullanmaya gittikçe alıştı.

Ertesi gün onu nereye yerleştireceğimi düşünmeye başladım. Geceleyin onu yakınımda bulundurmaktan korkuyordum, bu nedenle ona iki duvarımın arasındaki boş yerde küçük bir çadır kurdum.

Cuma'dan daha sâdık, sevimli ve içten uşak hiçbir zaman bulunamazdı.

EN SONUNDA İYİ BİR ARKADAŞ

Cuma'yı yararlı, becerikli ve bana yardımcı yapmak için, ona herşeyi öğretmeyi iş edindim. Fakat özellikle konuşma öğretmek için çok emek sarfediyordum.

İki ya da üç gün sonra Cuma'yı yamyamların iğrenç beslenme tarzından vazgeçirmek amacıyla, ona başka et tattırmak zorunda olduğumu düşündüm. Bunun için, kendi sürümün dışından bir keçi vurmak niyetiyle onu yanıma alıp ormana götürdüm.

"Dur" dedim Cuma'ya, "burada kal". Ve keçilerden birini vurdum.

Tüfeğin sesi Cuma'yı titretti ve sarstı. Tüfeğin içinde olağanüstü bir ölüm bulunduğunu düşünüyordu. Bunun onda yarattığı şaşkınlık uzun bir zaman gitmedi.

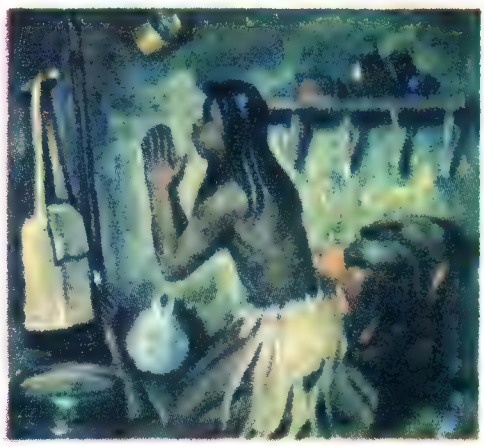

CUMA İÇİN BİR ŞÖLEN

Keçiyi eve getirdik ve ayni akşam derisini yüzdüm. Etin bir parçasını kaynattım ve iyi bir çorba yaptım ki Cuma pek hoşlandı.

Ertesi gün bir keçi budu kızartmasıyla ona şölen vermeyi kararlaştırdım. Etin tadını alınca, ondan ne denli hoşlandığını bana söylemek için birçok hareketler yaptı, fakat onu anlayamadım. Sonunda artık hiçbir zaman insan eti yemiyeceğini söyledi ki bunu işitmekle pek sevindim.

Ona bazı tahılları döğme ve kalburdan geçirme işini verdim, ekmeğimi nasıl yaptığımı ve nasıl pişirdiğimi de öğrettim Az bir zaman içinde, her işi benim kadar iyi yapabiliyordu.

Şimdi beslenecek iki ağız vardı, yeniden tahıl ekmem gerektiğini görüyordum. Böylece geniş bir toprak parçasını işaretledim ve çevresini çitle çevirmeye başladık.

SAKALLI ADAMLARIN BİR ÖYKÜSÜ

Cuma ile ben birbirimizi iyi tanıdıktan sonra, ona kendi öykümü anlattım. Ona gemimizin karaya oturması üzerine bilgi verdim. Kurtulmaya çalışırken, rüzgârın ve dalgaların kıyıya atmış olduğu kayığımızın kalıntılarını gösterdim.

Kayığı görmesi üzerine, Cuma bana şunları söyledi : "Ben görmek bunun gibi gemi gelmek ulusumun yerine. Biz beyaz adamları kıyıda kurtarmak"

Ona ne kadar beyaz adam kurtardıklarını sordum. Bana parmaklarıyla on yedi olduğunu gösterdi.

"Onlar ne oldular, Cuma?" diye sordum.

"Yaşıyorlar" dedi. "Ulusumun içinde kalıyorlar."

"Onlar adamın karşısında karaya oturan geminin adamları olmalıdırlar" diye düşündüm.

VAHŞİLERE SALDIRIYORUZ

Cuma'ya yapmış olduğum fakat suya indiremediğim kayığı gösterdim. Ulusuna gitmek için yeter büyüklükte olduğunu söyledi. Fakat kayık güneşte çok uzun zaman yatmaktan çürümüştü.

Bunun üzerine Cuma ile, yolculuğa dayanacak kadar geniş bir periagua yapmak için kesilecek uygun bir ağaç aramaya başladık. Fakat aradığım asıl şey suyun yakınında olan bir ağaçtı, böylece kayık yapıldığı zaman onu denize kolayca indirebilirdik.

Sonunda Cuma bir tane gördü; çünkü kayık için en uygun ağacın türünü benden daha iyi bildiğini kabul ettim. Bu ağacı bir kayık haline getirmek için onun içini yakarak oyuk yapmak istiyordu. Fakat ben ona araçlarımızla nasıl oyacağımızı gösterdim. Böylece bir aylık sıkı bir çalışma sonunda işi bitirdik.

Fakat şimdi yağmur mevsimi bastırdı. Bunun üzerine teknemizi güvenli bir şekilde gizledik, kasım ve aralık aylarını beklemeye başladık. Seriivene ancak o zaman çıkabilirdik.

TUTSAK VAHŞİ

Bir sabah Cuma, çok korkmuş bir halde koşarak bana geldi.

"O Efendi! O üzücü! O kötü!" diye bağırıyordu. "Bir, iki, üç kayık. Beni yemeye gelmek!"

"Peki, Cuma" dedim. "O zaman ikimizi de yemeleri gerekir. Fakat onlarla döğüşeceğiz."

Bunun üzerine silâhlandık ve tepenin yanına gittik. Dürbünümle çarçabuk kıyıda yirmibir vahşi, üç tutsak ve üç kayık olduğunu gördüm. Bu kez koyumun daha yakınında karaya çıkmışlardı; orada sık bir orman hemen hemen denize dek iniyordu.

Aşağıya varınca, Cuma'ya : "Onları öldürmeye karar verdim" dedim. "Arkamda bana yakın dur. Ben sana emretmeden önce kımıldama ve ateş etme!"

Ateşin çevresindeki vahşilere nişan aldım. Cuma'ya "Hazır mısın?" diye sordum. "Evet" dedi. "O halde, ateş!" Ayni anda ikimiz de ateş ettik.

BİR PERİAGUA YAPIYORUZ

Cuma benden çok daha iyi nişan aldı, iki adamı öldürdü ve üçünü de yaraladı. Ben birini öldürdüm, ikisini yaraladım. Kalanlar, anlarsınız ki, korkunç bir şaşkınlığa uğradılar. Ayaklarının üzerinde sıçradılar. Fakat hemen ne yapacaklarını bilemediler.

Başka bir tüfeği kaldırdım, Cuma da öyle yaptı. "Hazır mısın?" diye sordum. "Evet" dedi. "Salla, o halde!" dedim. Yeniden şaşkın vahşilerin arasına ateş ettim, Cuma da öyle yaptı.

Bu kez, gelgelelim, ancak iki vahşi yere yıkıldı. çoğu yaralanmıştı, Cuma'yı onların işini bitirmeye bıraktım ve bıçağımı çıkararak tutsağı bağlayan saz saplarını kestim.

Onu yukarı kaldırdım ve şişemden içecek verdim. Becerebildiğim kadarıyla İspanyolca "Senyor" dedim. "Biraz gücünüz kaldıysa bu tabancayı ve bu kılıcı alınız ve kendinizi savununuz!"

Birkaç dakika geçmişti. 21 vahşiden onyedisi ölmüştü Yalnız dördü bir kayıkla kaçmıştı, onlardan biri de yaralıydı.

DEVAMI VAR

TATLI CADI

KARISI BİRKAÇ GÜNLÜĞÜNE BAŞKA KENTE GİDEN LERRİ, DERRİN'LERDE KALMAKTADIR...
SON ZAMANLARDA LERRİ KENDİNE OLAN TÜM GÜVENİNİ YİTİRDİ!. ONA YARDIM ETMELİYİZ SEMENTA
OLUR... BİR ŞEYLER YAPARIZ DERRİN... İŞTE, GELİYOR!
NE GÜZEL BİR SABAH, DEĞİL Mİ LERRİ?.. GİDİP GOLF OYNAMAYA NE DERSİN?
NE İŞE YARAR Kİ?.. SON ZAMANLARDA HİÇ BİRŞEY BECEREMİYORUM... GOLF DA OYNAYAMAM!
HADİ, HADİ LERRİ!. SOPALARINI BEN TAŞIRIM... LİĞLİR GETİRİR...
BÖYLECE...
SÖYLEMİŞTİM SANA... HİÇ BİRŞEY BECEREMİYORUM DİYE... HEYY!.. SU VURUŞA BAK!
HARİKASIN LERRİ!
LERRİ, SEN ÇOK BÜYÜK BİR OYUNCUSUN...
PÖH!.. BU OYUN BÖYLE OYNANIR İŞTE!
OYUNDAN SONRA...
LERRİ, UNUTMA... ÖĞLE YEMEĞİNİ MAKMANUS'LA YİYECEĞİZ!. HANİ BİZE RAKİP FİRMAYI KURAN ADAMLA...
RAKİPMİŞ!.. SEVSİNLER ONU... BENİM YANIMDA BİR HİÇ KALIR MAKMANUS.. BİR HAFTADA TOPU ATAR, GÖRÜRSÜN...

ONA BİRKAÇ OYUN KAYBETTİRMELİYDİN, SEM... BAKSANA BURNU NASIL BÜYÜDÜ?.
İYİ AMA SEVGİLİM, BU SENİN FİKRİNDİ!
MAKMANUS'LA YEMEK YENİR... BİR ARA KONUŞMA GOLFA DÖNER...
SEN... SEN Mİ BANA GOLFTEN SÖZ EDİYORSUN... TEK ELİMLE YENERİM SENİ... PERİŞAN EDERİM...
BEN Mİ?. BENİ Mİ YENERSİN.. HAH!. HAA!. ÇOK GÜLERİM!. BİR KARŞILAŞMAYA VAR MISIN?
SAKİN OL, LERRİ!
PEKİ, SEN İSTEDİN... BU AKŞAM ÜSTÜ BİR MAÇA NE DERSİN?. KAYBEDERSEM, FİRMAMI SANA VERECEĞİM... KAZANIRSAM SENİNKİNİ ALIRIM!.
TAMAM!
SEYY... BENİM GİTMEM GEREKİYOR BEYLER!
DERİN, YARDIM İSTEMEK İÇİN EVE KOŞAR AMA...
SEM!
SEM, YETİŞ!. DURUM ÇOK KÖTÜ!.
OH, HAYIR!
ZAVALLI LERRİ!
Annemle Tebeta'yı gezmeye götürüyoruz Sevgiler Sem
DAHA SONRA...
NASIL GİTTİ LERRİ?
MAKMANUS KAZANDI... SEN DE 1961Z KALDIN, BEN DE!. ŞİMDİ YATMAK İSTİYORUM...

SEM'LE ENDORA DÖNDÜKLERİNDE, DERRİN OLANLARI ANLATIR...
EYVAHLAR OLSUN... BU İŞ ÖZEL YETENEK İSTER.. ANCAK ANNEM YARDIM EDERSE, DÜZELTEBİLİRİZ BUNU..
NİYE YARDIM EDECEKMİŞİM?
LÜTFEN ENDORA... YARDIM ET.. İŞSİZ KALDIM...
BİR ŞARTLA... HER YEMEKTEN ÖNCE, ELLİ KERE "ENDORA BENDEN ELLİ KAT ÜSTÜNDÜR" DİYECEKSİN... TAMAM MI DERRİN?
TAMAM, TAMAM!. SÖZ ENDORA...
BÖYLECE ENDORA ZAMANI GERİ DÖNDÜRÜR...
KARISI BİRKAÇ GÜNLÜĞÜNE BAŞKA KENTE GİDEN LERRİ, DERRİNLERDE KALMAKTADIR... ENDORA DURUMU KURTARMIŞTIR...
BANA SÖZ VERMİŞTİN, DERRİN... HADİ BAKALIM
SÖZ MÜ? NE SÖZÜ?
HAH!.. HAA! UNUTTUN GALİBA ANNECİĞİM... ZAMANI GERİ DÖNDÜRMÜŞTÜN YA!
PAH!.. PÖH! KENDİ KAZDIĞIM KUYUYA KENDİM DÜŞTÜM...
BU MACERANIN SONU

TEMEL REİS

TROP! TROP! TROP!
CİVCİV YEMİŞ KEDİ GİBİ NEŞELİSİN BAKIYORUM!..

SEVGİLİ OĞLUM, SEVGİLİ BABANA BEŞYÜZ KAĞIT VERİRSİN, DEĞİL Mİ?
NEE?

DÜN GECE FISTIK GİBİ BİR KIZA RASTLADIM!.. ONA NİŞAN YÜZÜĞÜ ALACAĞIM!..
SEN AKLINI MI KAÇIRDIN?

İNSAN BABASINLA BÖYLE KONUŞMAZ, AYIPTIR!..
HIII!.
PEKİ, SEVGİLİ BABACIĞIM.. BEN DOĞDUĞUM GÜN NİYE EVİ TERK ETTİN?

OTUZ YIL GERİ DÖNMEDİN!
SENİN İÇİN YAPTIM!..

GERİ GELMEDİM, ÇÜNKÜ BENİM KÖTÜ ETKİLERİMDEN UZAK BÜYÜMENİ İSTEDİM!..
© King Features Syndicate, Inc., 1972. World rights reserved.

EEEE, BİZİM BEŞYÜZ PAPELDEN NE HABER?

İŞE BAKIN!
BEN DE OTUZ YILDIR İYİ BİR ÇOCUK BÜYÜTTÜM SANIYORDUM!..
2-27
BUD SAGENDORF

ARİSTOKRATLAR ŞERLOK HOLMES'E KARŞI

BEĞENMEDİM.. BU ADAM İÇİN ÇALIŞAMAYIZ.. PEK NAMUSLU BİRİNE BENZEMİYOR!
BOSVER MOOSE.. EHEM.... ARKADAŞ... BU HİKÂYE BİTİNCE KENDİMİZE GELİRİZ..

ZANNEDİYORUM. İKİMİZ DE AYNI ANDA FORMÜLÜ BULACAĞIZ..
BULDUM!
ÇOK İYİ, BULDUM!

ATALARIMIZIN TIPKI DEDİĞİ GİBİ.. KLASİK CRİSTOF KOLOMB'UN KLASİK YUMURTA HİKÂYESİ GİBİ! JEAN FRİTZ, HEMEN İŞE KOYULMALIYIZ..

DEDEMİN DEDİĞİ GİBİ TANRI RAHMET EYLESİN CABUK İŞE KOYULMALIYIZ...
ÇOK ZOR BULDUĞUMUZDAN FORMÜLÜN FİYATINI BİRAZ ARTTIRACAĞIZ GALİBA

KRİSTOF KOLOMB'UN KLASİK YUMURTA HİKÂYESİ... FİYAT ARTARSA, İHTİYAR BİR MİLYAR STERLİN VEREBİLİR BU İŞ İÇİN..
DUYDUN MU? KRALİÇEYE YAŞLI DEDİ!.. SONRA GÖRÜŞÜRÜZ MOOSE...
ODDOM!

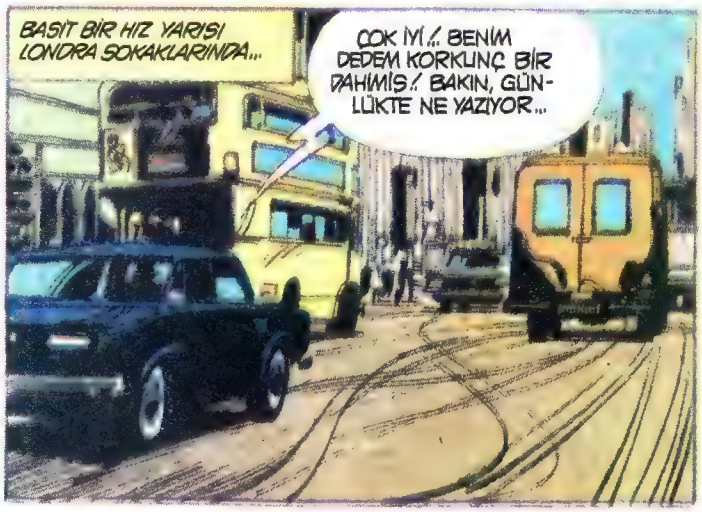
BASİT BİR HIZ YARIŞI LONDRA SOKAKLARINDA...
ÇOK İYİ!.. BENİM DEDEM KORKUNÇ BİR DAHİMİŞ! BAKIN, GÜNLÜKTE NE YAZIYOR..

BEKAR SOKAĞI 221 NUMARALI EVDE...

SHERLOCK HOLMES İLE VATSON RIDGSON'DA BİR EVDE ARAŞTIRMA YAPARLARKEN BENİM DEDEM'DE, BAKER SOKAĞININ 221 NO'LU EVİNE GİRMİŞLER.. FORMÜLÜ BU EVİN EN GİZLİ BİR KÖSESİNE YERLEŞTİRMİŞLER.. TABİİ, FORMÜLÜ BULMAKLA GÖREVLİ SHERLOCK HOLMES HİÇ BİR ZAMAN ARADIĞI FORMÜLÜN, KENDİ EVİNDE BULUNDUĞUNU AKLINA BİLE GETİREMEMİŞ!..

SHERLOCK HOLMES MÜZESİ

BENİM BU FORMÜLÜ BULMAM BASİT BİR ŞEY OLACAK GALİBA!..

HERKES BURAYA O'NUN HAYATINI CANLANDIRMAK, O'NU BİR AN YAŞAMAK İÇİN GELİYOR. BU EVDEKİ BÜYÜK GİZLİLİĞİ SADECE BEN BİLİYORUM...

HER ZAMAN SORDUM KENDİ KENDİME.. ACABA SHERLOCK HOLMES'E NE OLDU?

GİREBİLİR MİYİM?..

TLANK

TAMAM... İŞİN SONUNA GELDİK..

BÜTÜN HER YERİ ARAYIN.. KUTULARI AÇIN.. BÜTÜN...

TÜTÜN KUTULARINI AÇIN...

"BÜTÜN TÜTÜN KUTULARINI AÇIN.. **HEY!** NE DEMEK BU?

BUNU MU ARIYORSUNUZ SEVGİLİ ARKADAŞIM ARIMORTY?.. BUNU BİR TÜTÜN KUTUSUNUN DİBİNDE BULDUM TABİİ, NE DEVLET ARŞİVİNDEN CİLT ÇALARAK, NE DE KRALİÇENİN YARDIMIYLA..

ŞİMDİ ANLIYORUM!.. O İKİ ADAM!.. ZATEN ONLARI BİR YERDEN TANIYORDUM... ONLAR SİZİN ADAMINIZ DEMEK!..

DEVAMI VAR

Yurdumu özledim

(47) Yazan : Gülten DAYIOĞLU

-Kimin yanına oturayım öğretmenim? diye sordu. O zaman, öğretmenin yüzü bulutlandı:

-Bu gün konuğumuz olarak istediğin yere otur. Ama yarın hangi sınıfa alınacağını bilemiyorum... Atıl'ın yüreği ağzına geldi.

-Bu sınıfta okumayacak mıyım öğretmenim?

-Sanmıyorum, dedi öğretmen. Almanya'da okula gittin mi?

Atıl tiksintiyle yüzünü buruşturdu:

-Gittim sayılmaz.

Öğretmen onun dertlendiğini görünce bu konuyu kapadı:

-Her ne ise. Yarın babanla konuşurum. Gireceğin sınıfı saptamak için seni sınavdan geçirmek zorundayız... Yönetmelik bunu gerektiriyor.

Atıl'ın kolu kanadı kırıldı. Ayaklarını sürüyerek varıp en arka sıraya çöktü. Başını ellerinin arasına alıp öylece kaldı. Sınıfın sessizliğini yırtan hıçkırıkları, kurşun gibi, oradakilerin yüreklerine işliyordu...

Okulun kapanmasına iki ay vardı. Birkaçgün içinde gerekli işlemler yapılıp Atıl sınava alındı. Matematiği iyiydi. Fakat okuma yazmayı hemen hemen unutmuştu. İkinci sınıfa başlaması uygun bulundu. Atıl bunu öğrenince başından vurulmuşa döndü. Arkadaşları iki ay sonra beşinci sınıfı bitireceklerdi... Bu yüzden günlerce ağladı. Anası babası, onun gözyaşlarına dayanamıyorlardı. Anası ikide bir:

-Suç bizde, diyordu. Seni götürmemeliydik Almanya'ya. Düşünemedik...

Babası da en az Atıl kadar dertleniyordu bu duruma. Bir gün onu karşısına oturttu:

-Pişmanım, dedi, kendi çilemize seni de ortak ettiğimize çok pişmanım. Birkaç yılın boşuna yandı gitti. Okulundan geri kaldı. Elin gurbetinde ezildin aşağılandın, onurun zedelendi. Üç kuruş uğruna seni ben sürükledim oralara. Cahillik ettim. Karlı bir iş yapıyorum sanarak, alıp götürdüm seni. Sonucu düşünemedim... diyerek içini döktü.

Atıl, babasının yürekten üzüldüğünü anlamıştı:

-Olsun varsın baba. Tut ki iki yıl hasta oldum da okula gidemedim... Ya, daha uzun yıl-

lar kalsaydık orada!.. Almanya'daki yaşamım, korkulu bir düş gibi geldi geçti. Uyandım gayri, yurduma sevdiklerime kavuştum. İkinci sınıfta, küçücük çocuklarla okuyorum. Emme Almanya'daki gibi kötü durumda değilim...

Babanın gözleri parladı:

-Gerçek mi diyorsun oğul? Arkadaşlarından geri kaldığın için ağlayıp durman çok dokunuyordu bana.

-Artık ağlamıyorum baba. Arkadaşlarımdan gerideyim. Buna çok üzülüyorum. Emme, sevinmem gereken pek çok şey var ortada. Kendi topraklarımda yaşıyorum. Horlanmıyorum, aşağılanmıyorum, dövülüp sövülmüyorum... Almanya'nın insanları, taşı toprağı, sokakta gezen kedisi köpeği, daldan dala uçuşan serçeleri bile yabancıydı bana. Onların arasında diken üstünde yaşıyordum. Orada iki yıl süreyle hiçbirgün sokakta, parkta, evde, okulda gönlümce koşup coşamadım. Merdivenlerden inip çıkarken bile, suçlu gibi ayaklarımın ucuna basarak yürüyordum. Hep dikkatli hep ölçülü ve korkulu yaşamak çok zor geliyordu bana. Kısacası sığıntı gibiydim Almanya'da. Köyüme adım atar atmaz özgür yaşamanın tadına vardım. Düşündüm de: "Bunca iyilik, güzellik ve özgürlük yanında, okuldan üç yıl geri kalmış olmam, çok fazla dertlenilecek durum değil" diyorum kendi kendime...

Baba, onun başını içtenlikle göğsüne bastırdı:

-Sağol oğlum. İyi sözler ettin. İçime su serpildi. Seni dertli gördükçe suçlu gibi tedirgin oluyordum. Dirliğim bozuluyordu. İş güç düşünemez olmuştum. Bu günden tezi yok, orman kıyısında bıçkı işliği açmak için çalışmaya girişeceğim. Atıl, sevinçle ellerini çırptı:

-Yaşasın! demek artık bizim de bir dükkânımız olacak. Sen de gücünü kendi işinde tüketeceksin?

Babası ayağa kalkmış, kararlı adımlarla oda kapısına yönelmişti. Atıl:

-Baba dedi, iş kurunca komşu köye haber salıp Hasan emmiyi ünletecek misin? Çok yardımı olur sana. Almanya'daki hastanede "Köye dönünce iş kurar kurmaz, seni yanıma alacağım" diye söz vermiştin ona. Unuttun mu?

Babanın alnı kırıştı, gözleri buğulandı.

İçini çekerek yanıtladı Atıl'ı:

-Verdiğim sözü unutmadım. Emme, Hasan Emmin yok gayri.

Atıl'ın yüreği cız etti:

-Yoksa öldü mü?

Baba dudaklarını ısırarak:

-He, dedi. Dün kahvede söylediler. Almanya dönüşü çok yaşamamış. Biliyorsun hastaydı zaten. Almanya'da korku içinde yarı aç yarı tok yaşadığı günlerde hastalığı artmış besbelli.

Atıl, gözlerinden süzülen yaş-

ları elinin tersiyle silerek :

-Okul kapanınca ben geli - rim yardıma, dedi. Baba :

-Olur dedi. Hem de çok iyi olur.

Baba oğul, sevinç içinde ev - den çıktılar. Çarşıya doğru gidi- yorlardı. Atıl, duvar dibinde gü - neşlenmekte olan bembeyaz bir kedi yavrusu gördü. Eva'nın ke - disini anımsadı birden . Sonra Almanya'daki tertemiz ve düz - gün sokaklar, dizi dizi beton ev - ler, renk renk çiçeklerle bezen- miş parklar, boyunları tasmalı köpeklerle, besili ev kedileri, öf- keli, onurlu, çatık kaşlı, bazan da yalancıktan gülümseyen yer - li halk geldi geçti gözünün önün- den.

Bakışlarını beyaz kedi yav - rusundan ayırıp başka yanlara çevirdi. Yamru yumru taşlarla örülmüş olan sokak tozlu; ker - piç evler birbirlerinin üzerine yıkılacakmış gibi çarpık çurpuk- tu. Duvarlarında yazdan kalma, benek benek tezek izleri vardı. Öteden geçen köpeğin karşı sır- tına yapışmış; tüyleri birbirine karışmıştı. Ama boynunda tas - ma yoktu. Gönlünce gezip dola - şıyordu köy sokaklarında. Ken - disine bir çanak yal vermek is - teyen hayvan severler, her ma- hallede başka bir adla ünlüyor - lardı onu... Köyde kediler , ço- ğunluk köpeklerden daha iyi du- rumdaydılar. Evlerde fareler boldu...

Ya, köyün insanları!..Onlar bambaşkaydı. Herşeyleri ile bam- başka. İnsancıl, konuksever, hoş- görülü, gösterişten uzak, alçak gönüllü, saygılı ve sevecen. "Ah! dedi Atıl. Yabancılar bir gelse - ler de görseler bizim insanımı- zı!.. Koca koca kentleri düzgün yolları, beton evleri, akla gel - medik araçları var. Emme se- vecenlikleri ve hoşgörüleri kıt. Yurtlarından, yuvalarından ko- pup gelmiş yabancı işçilere in - sanca davranamıyorlar. Giyim, kuşam, düşünce ve davranışla- rı kendilerinkine uymuyor diye, sevmiyorlar onları... Çocukla - rı da kendileri gibi...

Atıl, çocukları geçirirken Al- manya'daki okul yaşamını anım- sadı. Yüreği buz kesildi. Tüyle - ri diken diken oldu: "Varsın ol - sun dedi, yollar çamurlu , evler yıkık dökük. İnsanların giysile - ri yırtık ya da yamalı , kediler köpekler bakımsız, bacalardan

çıkan dumanlarla sokaklara te - zek kokusu yayılmakta. Olsun varsın... Köyümüzün insanı bi - zim, yolları evleri bizim, kedi - leri köpekleri ve de tezekleri bi- zim ya! İnsanlarımız birbirini seviyor ya! Kimse kimseyi aşa- ğılamıyor ya! Yolları düzeltip evleri onarmak, elektrik geti - rip her yeri aydınlatmak , evin içine musluk takıp su akıtmak, odalara televizyon kurmak. O kadar zor değil ki. El ele verip elbet bir gün onları da yapa - rız!.." İçimizde varolan sevgi bize bu gücü verecektir.

Atıl bunları geçirirken, ba - bası çarşıya doğru ilerliyordu, birden dönüp arkasına baktı. Atıl'ın beyaz bir kedi yavrusu - nun önünde oyalanmakta olduğu- nu görünce :

-Hey oğul! orada ne demeye dikilip duruyorsun? Hiç, aktüylü kedi yavrusu görmedin mi? di- ye bağırdı.

Atıl, ok fırladı yerinden. Bir solukta varıp babasının elini tuttu. Babası :

-Bir de okul kapanınca iş ye- rinde sana yardım ederim , di - yorsun. İkide bir, sokaklarda, ço- cuk gibi kedi yavrularına takı - lır kalırsan, işin gücün üstesin- den gelemeyiz.

Atıl, sıcak gülümsedi:

-Öyle deme babam! Ak kedi- yi görünce birden, Almanya gel- di aklıma. Hani o Eva kızın, ak kedisi vardı ya!.. Baba :

-Unut gayri Almanya'yı. Bu - raya ver aklını. El ele verip yepyeni bir iş kuracağız. Nere- den başlayıp neler yapabilece - ğimizi düşünelim.

Atıl, parmaklarını, babası - nın parmaklarına geçirip sım - sıkı kavradı elini :

-Sen hiç tasalanma. Göre - ceksin, neler yapacağız neler!.

Baba oğul, umut ve sevinç- le başlarını dikleştirip adımla - rını sıklaştırarak, çarşıya doğ - ru uzaklaştılar. -SON-

BURASI KIZIL PUMA... KARA PANTER'İ ARIYORUM... ALO! KARA PANTER'MİSİN?! BENİ DUYUYOR MUSUNUZ?! KONUŞUN...
BURASI KARA PANTER.. BURASI KARA PANTER... SİZİ ÇOK İYİ DUYUYORUM... KONUŞUNUZ...
KAMYON YOLDA... YEDİ YA DA SEKİZ DAKİKA SONRA VARACAK... SAKIN VURMAMAZLIK ETMEYİN...
BU BİR KORİDORDA, ÜÇ METREDEN BİR FİLİ VURAMAMAK OLUR ALBAYIM... BÖYLESİ ŞİMDİYE DEK HİÇ GÖRÜLMEDİ...
GÖRÜYORSUNUZ Kİ, GENERAL ALKAZAR DOSTLARINA BAĞLI KALMIŞ!
BEN BÖYLEYİM İŞTE... MESAJINIZI ALIR ALMAZ HAREKETE GEÇTİM...
?
MESAJIMIZI MI?! BİZDEN BİR MESAJ ALDIĞINIZI MI SÖYLÜYORSUNUZ?!
ELBETTE... PABLO'NUN BANA İLETTİĞİ MESAJ... NE VAR YANİ? BU SİZİ ŞAŞIRTMIŞA BENZİYOR!
DAHA NE OLSUN? ÇÜNKÜ BİZ ASLA MESAJ GÖNDERMEDİK... AKSİNE PABLO SİZDEN BİZE HABER GETİRDİ... HAYATIMIZIN TEHLİKEDE OLDUĞUNU, FAKAT SİZİN BİZİ KURTARACAĞINIZI SÖYLEDİ... AMA NASIL?
ACABA BEN BUNU BİLİYOR MUYUM?
BENİ BU KAYGILANDIRIYOR.. BİZE BİR TUZAK KURULDU GALİBA?
FAKAT, PABLO SİZE SÖYLEDİĞİ GİBİ, BİZE DE YALAN SÖYLEDİ... NEDEN?
BUNU BİLEMEM...
AMA BUNU DÜŞÜNEMEM... PABLO, DÜRÜSTLÜĞÜN TA KENDİSİDİR...
DURALIM GENERAL... BİRAZ DÜŞÜNELİM...
OLAMAZ! ASLA! YOL UZUNDUR... HİÇ BİR TEHLİKE DE YOK...
KARA PANTER'DEN KIZIL PUMA'YA.. KAMYON GÖRÜNDÜ!

DİKKAT!.. SURADA, ÖNÜMÜZDEN BİR ŞEY GEÇİYOR!
KARŞIMIZDA! DÜRBÜN VER!

BİR MAYMUN! BİR ŞEY KENDİNİ KORKUTMUŞ GİBİ, ZINK DİYE DURDU...

GERİ DÖNDÜ! TAM HIZLA KAÇIYOR! STOP, GENERAL!..
STOP MU? DELİ MİSİN? NİÇİN?

STOP DİYORUM SİZE!..

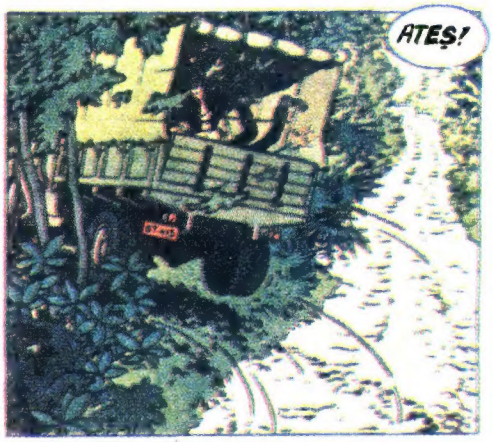
ATEŞ!

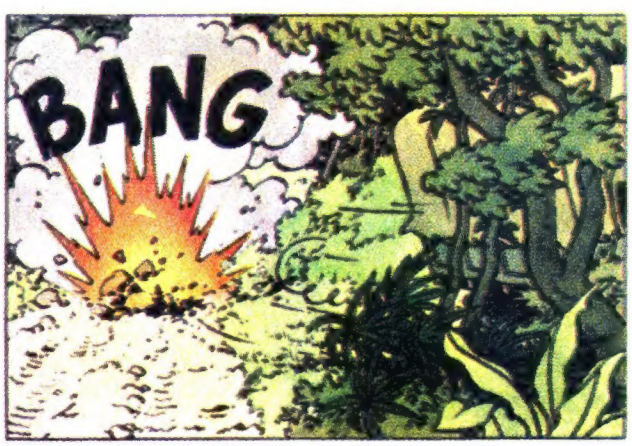
BANG

ÇABUK UZAKLAŞALIM BURDAN.. GELECEK OBÜSÜ BİZE YOLLARLAR..

DOLDURUN!.. DAHA ÇABUK. UYUŞUK HERİFLER... BU KEZ BOŞA SALLAMAYIN HA!

ATEŞ!
BANG

BANG

KARA PANTER'DEN, KIZIL PUMA'YA!.. GÖREV BAŞLADI!..

DEVAMI VAR

EN GÜZEL ARMAĞAN

4 RENKLİ
OFSET
BASKILI
GENEL KÜLTÜR HAZİNESİ

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

4-5-6-7-8-9.
CİLTLERİ

ÇIKTI!

GENEL DAĞITIM: Milliyet Dağıtım

HER CİLT
364 Sayfa/Lüks kapak/25 lira

AYRICA BİRİKTİRDİKLERİ DERGİLERİ CİLTLETMEK İSTEYEN OKURLARIMIZ aşağıdaki adreslere 5 lira göndererek cilt kapağı temin edebilirler.

- Milliyet Çocuk Dergisi Nuruosmaniye cad. 65/67 Cağaloğlu-İst.
- MİLLİYET DAĞITIM LTD. Sti. Türk Ocağı Cad. Basın Sarayı Kat. I Cağaloğlu-İstanbul

tamamladınız mı?

fatoş®
OYUNCAKLARI

Yumuk • Kocaoğlan • Zeliş • Karakaçan
Kont • Zıp-zıp • Hop-hop • Ayşe • Leylâ
Mecnun • Tıfıl • Zeynep ve diğerleri...

Topkapı, Maltepe, Fatih Şehitleri Sok. No:9 İSTANBUL Tel: 24 11 92

has reklam